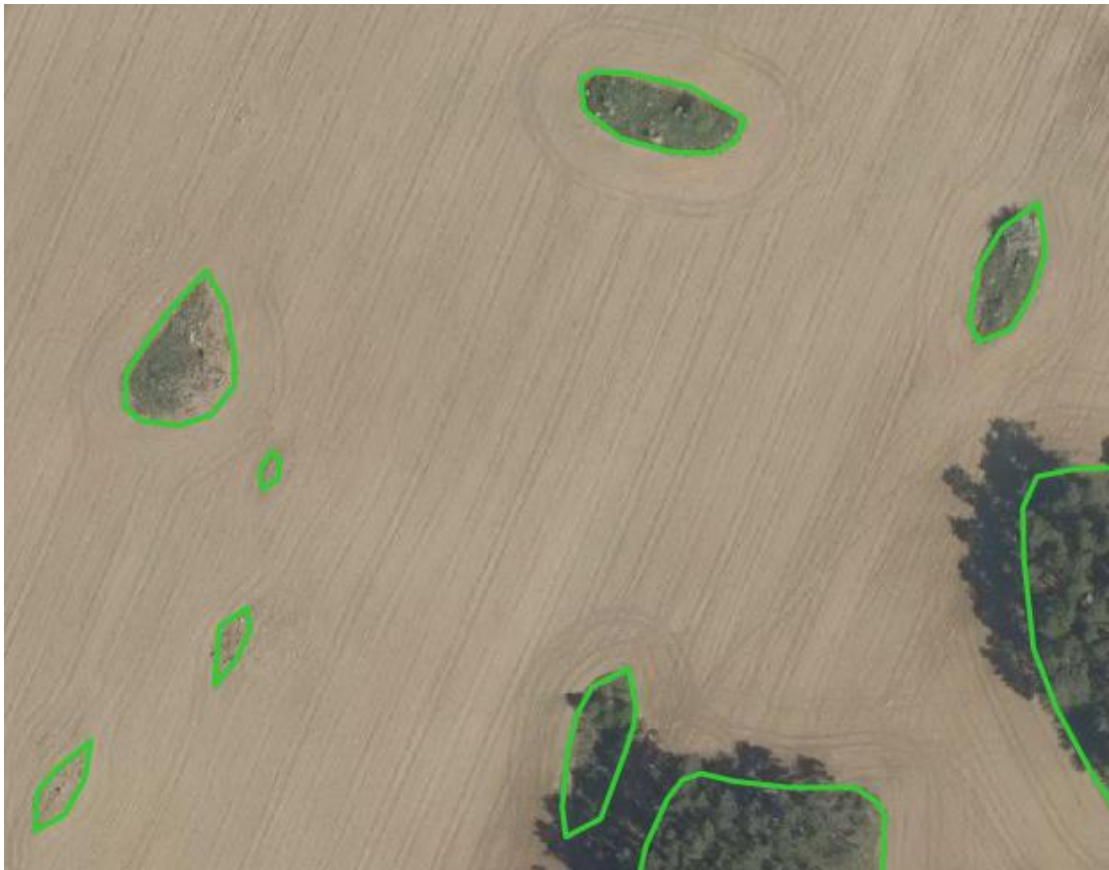

Fotointerpretační manuál pro pracovníky OPŽL

Obsah

1. Účel manuálu.....	3
2. Základní postupy vytváření zákresů DPB a PB.....	3
3. Typy zákresů v LPIS a jejich základní definice a zásady.....	13
3.1 Zásady zakreslování	13
3.2 Půdní blok (PB).....	13
3.3 Díl půdního bloku (DPB)	13
3.3.1 Orná půda	13
Zákres podle kolejového řádku:	14
3.3.2 Trvalý travní porost	17
3.4 Ekologicky významný prvek (EVP).....	27
3.4.1 Solitérní dřevina	27
3.4.2 Mez.....	29
3.4.3 Terasa	34
3.4.4 Skupina dřevin.....	35
3.4.5 Stromořadí	37
3.4.6 Travnatá údolnice	39
4. Chyby zákresů PB/DPB/EVP.....	40
4.1 Štěpiny - nedotahy sousedících polygonů	40
4.2 Zdvojené body.....	47
4.3 Zbytečné body navíc	48
4.4 Málo podrobně zakreslená hranice.....	50
5. Plochy nezpůsobilé a způsobilé.....	53
5.1.1 Evidování cesty podle účelu.....	53
5.1.2 Cesta s navazující neobhospodařovanou plochou	60
5.2 Degradované plochy.....	63
5.3 Plochy sloužící pro sport a rekreaci.....	67
5.4 Trvalé prvky	68

	71
5.5	Zákres rohu zemědělské půdy	72
5.6	Zakreslení potenciálně zemědělsky obhospodařované půdy (zákres PB)	72

1. Účel manuálu

Tento materiál se zabývá interpretací ortofota ČR, která patří mezi základní podkladovou mapu, nad kterou se provádí aktualizace půdních bloků (PB), dílů půdních bloků (DPB) a ekologicky významných prvků (EVP) v systému LPIS – Evidence půdy. Také jsou zde uvedeny chyby zákresů, které vznikají při editaci hranic DPB, PB a EVP.

Hlavním účelem LPIS je jednoznačná identifikace zemědělských pozemků a primárně slouží jako referenční databáze sloužící k ověřování údajů uvedených v žádostech o dotace poskytovaných ve vazbě na zemědělskou půdu. Jeho role je tedy v rámci společné zemědělské politiky EU klíčová. Je důležité vést evidenci DPB tak, aby zákresy odpovídaly skutečnosti. Pokud se při kontrole dotačních podmínek narazí na porušení (např. DPB obsahuje nezpůsobilou plochu), tak dojde ke zpomalení administrativního procesu a ke zpoždění vyplacení dotace, proto je důležité provádět zákresy s maximální přesností.

2. Základní postupy vytváření zákresů DPB a PB

Editace zákresů se provádí v měřítku 1 : 500 až 1 : 800. Geometrie zákresu kopíruje hranici zemědělského užívání pozemku. Jedná se o pozemek, který je pravidelně udržován a splňuje podmínky pro evidenci v LPIS – EP. Důležité je tedy odlišit půdu zemědělsky obhospodařovanou a půdu (potenciálně) dlouhodobě nevyužívanou pro zemědělské účely.

Zákres se vytváří v režimu kreslení za pomoci editačních nástrojů. V panelu kreslení je možné zvolit, jaký druh zákresu bude vytvářen (PB, DPB, EVP, pracovní zákres atd..). Základním nástrojem pro kreslení je nástroj „Nový zákres kreslením“ , který umožňuje kreslení nového zákresu. Tímto nástrojem se vytváří zákres, kterým se určují hranice obhospodařované půdy. Tyto hranice jsou na snímcích různě identifikovatelné. Identifikovatelnost hranic závisí na způsobu obhospodařování a na zemědělské kultuře (standardní orná půda, trvalý travní porost atd.). Dále pak zákres ovlivňuje zakrytí půdy korunami stromů nebo stín, který vrhá vegetace.

Zastínění se liší podle doby, kdy bylo provedeno snímkování území. Ideálně by snímkování mělo probíhat v době, kdy je Slunce co nejvýše nad obzorem. Pro nahlédnutí na zastíněné území je možné využít starší snímky, které mohly vzniknout v jiný časový úsek, kdy Slunce bylo v jiné poloze nad obzorem (obrázek č. 20). Takto lze prozkoumat snímky, zda se na nich nenachází území, které není zemědělsky obhospodařované.

Obrázek č. 1

Na obrázku č. 21 je hranice užívání ve stínu. Hranice je vedena po hranici korun stromů.

Obrázek č. 2

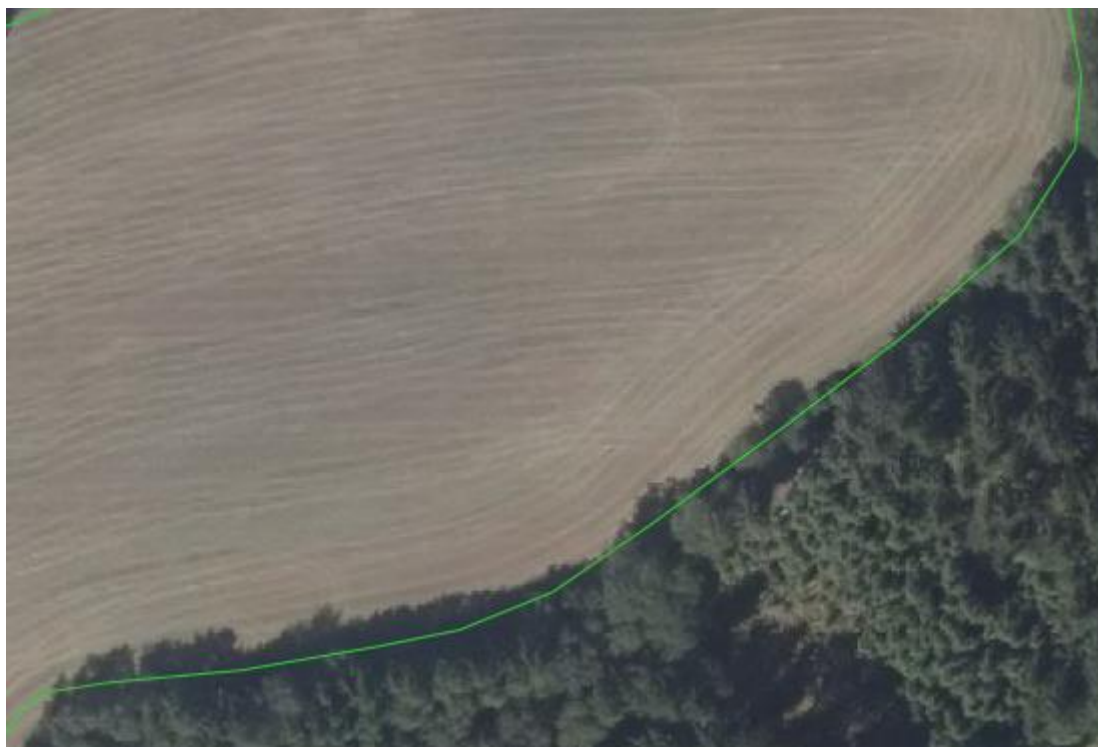
Na obrázku č. 22 lze sledovat zdánlivě různou polohu budovy. Jedná se pouze o optický klam, který je způsoben pořízením snímků z různých míst. V takových případech je vhodné posoudit situaci na snímcích z více let. Vysoká budova může obhospodařovanou půdu zakrývat.

Obrázek č. 3

Na obrázku č. 23 je hranice vedena většinou na hranici korun stromů. Na obrázku č. 24 vede hranice v korunách stromů. Je to způsobeno tím, že v tomto místě byl snímek proveden pokaždé z jiného směru.

Obrázek č. 4

Obrázek č. 5

U orné půdy se hranice může nacházet pod korunami stromů (obrázek č. 25). Zákres ovšem nemůže být proveden ani do poloviny koruny stromů, protože orba neprobíhá až po kmen.

Obrázek č. 6

Na obrázku je vidět, že pokud stromy tvoří souvislý porost, je dobře vidět, že orba se provádí i pod korunami stromů. U tohoto příkladu je tedy snazší určit, jak moc orba pod korunami probíhá. Na místech, kde není žádný porost, se přesně zachytí hranice DPB a podle tohoto místa je veden záznam dále přes koruny stromů.

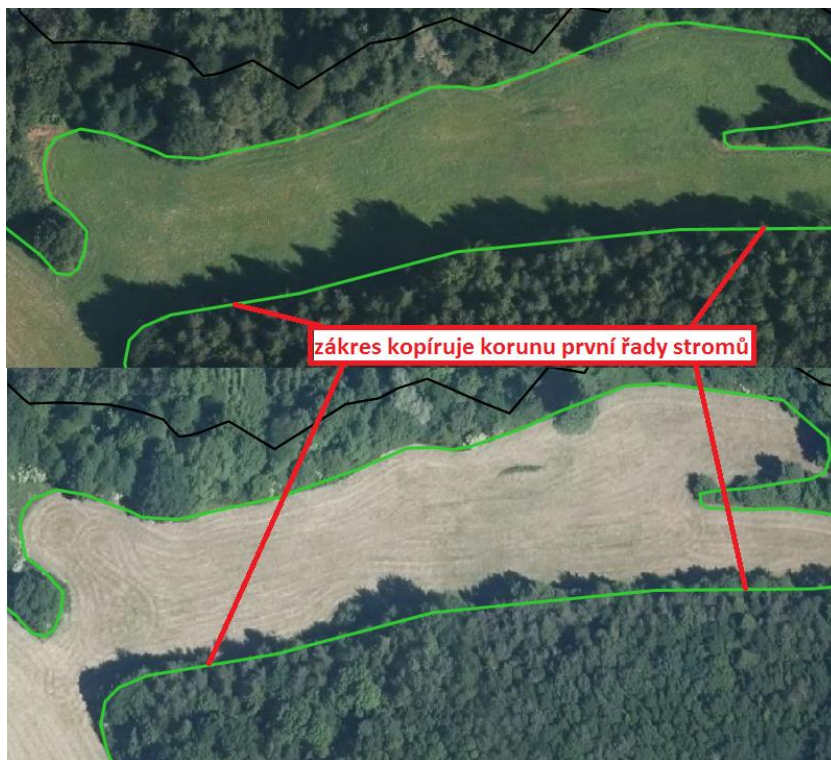
Zachycení přesné hranice
obhospodařované půdy

Obrázek č. 7

V případě, že je půda zastíněná stromy, se zákres provádí po hranici korun stromů (obrázek č. 27). Zákres nekopíruje každou korunu zvlášť, ale nejčastěji prochází prostředkem korun stromů, a to podle užívání půdy pod ní. Trávu lze někdy sekat až ke kmenům. Orat až ke kmenům ale nejde. Je možné využít starší ortofoto pro zjištění, zda se ve stínu nachází způsobitelná plocha nebo lze využít vzdálenost kolejových řádků od viditelné hranice.

Obrázek č. 8

Hustotu lomových bodů ovlivňuje složitost hranice obhospodařované půdy (obrázek č. 28). Pokud je hranice komplikovanější (více se klikatí), tak je jí potřeba zakreslit podrobněji. Naopak pokud je hranice jednoduchá a vede rovně, tak je možné použít méně bodů.

Obrázek č. 9

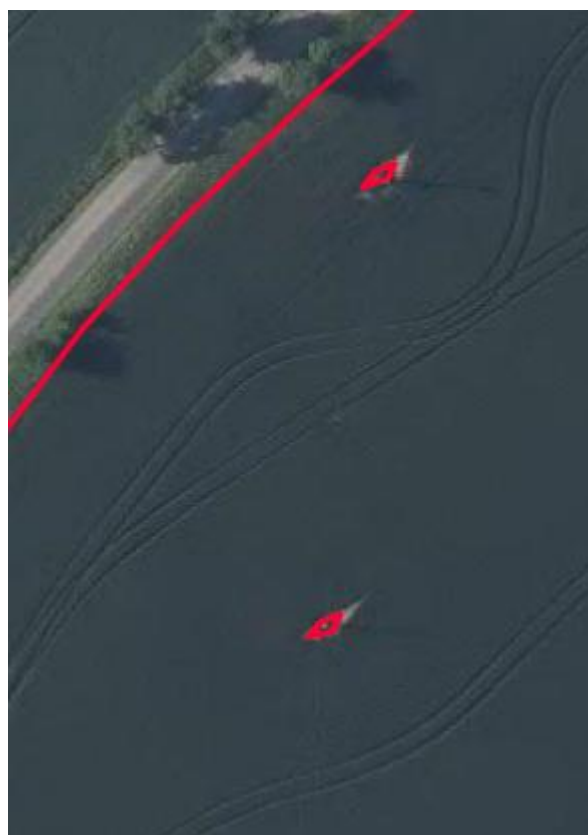
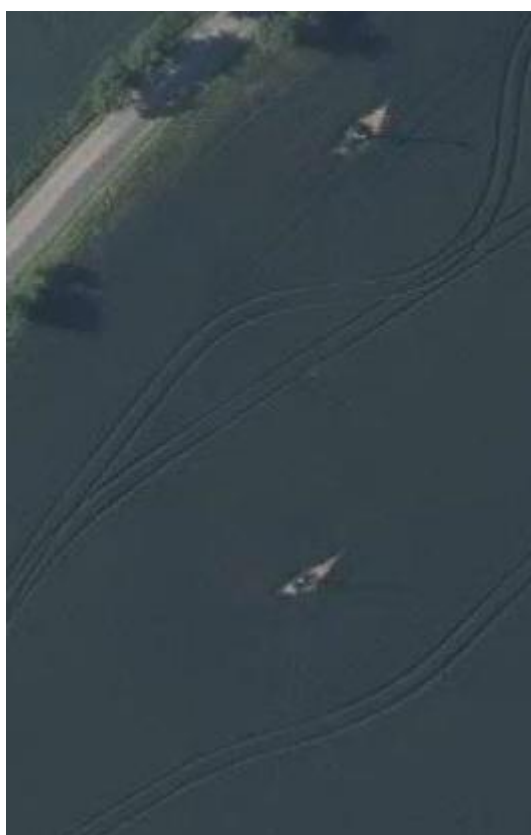
Pokud se uvnitř zákresu nachází dlouhodobě neobhospodařovaná plocha nebo trvalý prvek vytvořený lidskou činností, který nesplňuje definici daného zákresu DPB/PB/EVP, pak je nutné v zákresu vytvořit díru a tuto plochu tak ze zákresu vyjmout. Prvek musí být mapovatelný a vektorizovatelný. To znamená, že je viditelný na mapě a rozeznatelný od okolí. Zároveň musí být dostatečně velký, aby ho šlo zakreslit, protože v LPIS nelze zakreslit díru menší než 0,5 m². Vykreslování těchto prvků je vhodné ve větším měřítku např. 1 : 500, kde jsou tyto malé prvky lépe rozpoznatelné.

Obrázek č. 10

Zakreslování prvků by mělo odpovídat směru pojezdu zemědělské techniky, podle toho, jak je půda obhospodařovaná (obrázek č. 30).

Obrázek č. 11

Základní pravidla pro správnou fotointerpretaci:

- Kreslení zákresů se provádí v měřítku 1 : 500 až 1 : 800.
- Pokud je plocha ve stínu, je vhodné zapnout historické ortofoto a zjistit, zda na historickém snímku není zastíněna.
- Pokud je na ortofotu vidět kolejový rádek, je vhodné podle něho provádět editaci v místech, která jsou zakryta vegetací.
- Vysoké budovy a stromy mohou zakrývat obhospodařovanou půdu, protože se nad půdu naklání vlivem polohy focení snímku. Vliv na to má, z jaké strany je vysoký objekt zachycen.
- Při zakreslování obhospodařované půdy pod korunami stromů je nutné rozlišovat mezi využitím půdy. Orbu nelze ve většině případů provádět až ke kmenu, zatímco tráva může být spásána až ke kmenu.

3. Typy zákresů v LPIS a jejich základní definice a zásady

3.1 Zásady zakreslování

Všechny typy zákresů v LPIS musí odpovídat skutečnosti v terénu. Pro zákres se v první řadě využívá aktuální ortofoto, existuje-li ale podezření, že ortofoto nereflakuje skutečnost, je nutné ověřit stav přímo v terénu.

Vždy musí být zachováno pravidlo, že DPB/EVP leží na PB. Pokud má DPB/EVP v terénu společnou hranici s PB, musí být identický průběh i v LPIS.

3.2 Půdní blok (PB)

Půdní blok (PB) představuje souvislou plochu zemědělsky obhospodařované půdy zřetelně oddělenou od jiných terénních prvků, zejména lesním porostem, zpevněnou cestou, pozemní komunikací, vodním útvarem povrchových vod širším než 2 m v úrovni břehové hrany, trvale zemědělsky neobhospodařovanou půdou nebo půdním blokem jiného druhu než zemědělsky obhospodařovaná půda. Minimální výměra půdního bloku je 0,01 ha.

Půdní blok může obsahovat díly půdního bloku (DPB), ekologicky významné prvky (EVP) a v případě absence plochy DPB, obsahuje půdní blok zbytkovou plochu (ZP).

3.3 Díl půdního bloku (DPB)

Díl půdního bloku (DPB) musí vždy celou svojí plochou ležet na zákresu PB. Na rozdíl od PB je u DPB evidována kultura, která se na ploše nachází a uživatel, který DPB obhospodařuje. Minimální výměra DPB je 0,01 ha.

3.3.1 Orná půda

V případě zakreslování hranice orné půdy, kdy nelze z ortofota s jistotou určit její průběh, lze využít koleje vyježděné zemědělskou technikou, změřit jejich vzdálenost od viditelné hranice a odhadnout tak průběh hranice, přestože je na snímku hranice užívání zakryta stromy.

Pokud je hranice obhospodařované půdy pod stromy nebo ve stínu, lze se orientovat podle kolejových řádků (obrázek č. 31).

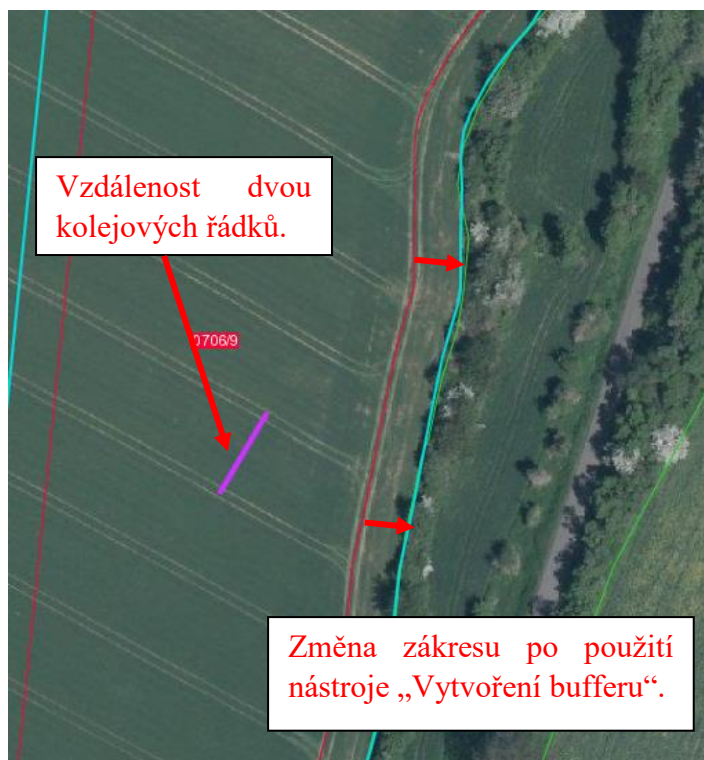
Obrázek č. 12

Zákres podle kolejového řádku:

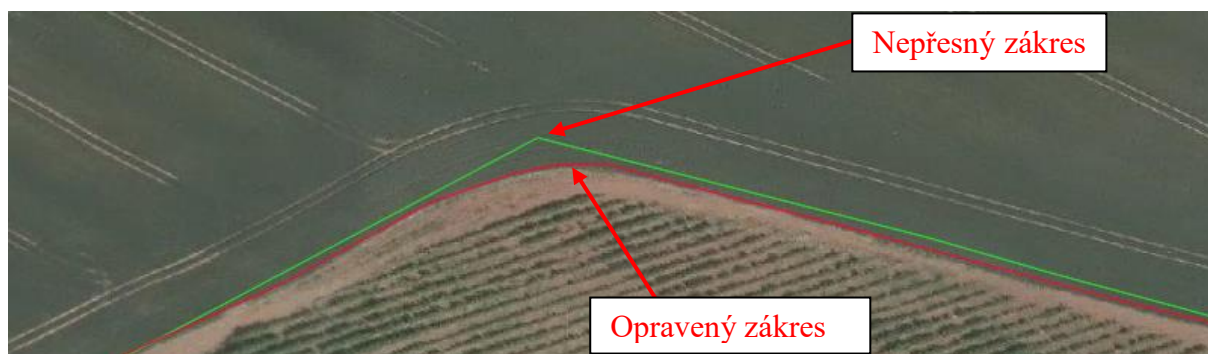
Na části, kde se vede zákres podle kolejového řádku, se vytvoří pomocný zákres, který je veden uprostřed kolejí. Následně je tento zákres rozšířen pomocí nástroje „Vytvoření bufferu“ . Jako velikost bufferu se zadá polovina vzdálenosti dvou kolejových řádků (jejich prostředků).

Obrázek č. 13

Vytvořený pomocný zákres by měl kopírovat hranici obhospodařování.

Obrázek č. 14

Hranice původního DPB se upraví za použití nástroje „Spojení úseku“. Tímto se v úseku, kde je pomocný zákres, hranice sjednotí. Jeho použití je omezeno, pokud editovaný zákres DPB přímo sousedí s dalším DPB. V takovém případě nástroje nepřebere geometrii pomocného zákresu. Je vhodné tento postup používat především, pokud se zakresluje celý DPB podle kolejového řádku nebo pokud DPB sousedí s nezpůsobilou plochou.

Obrázek č. 15

Hranice obdělávání je na ortofotu viditelná jako „světlá linka“, která vede po hranici orané půdy (obrázek č. 34).

Orná půda se souvratí na obrázku č. 35. Na souvratí je vysetá jednoletá tráva. Zákres v LPIS je veden včetně souvratí, která je evidována pouze v jednotné žádosti.

Obrázek č. 16

3.3.2 Trvalý travní porost

Při zakreslování DPB s kulturou trvalý travní porost je ideální situace, kdy je tráva na ortofotu čerstvě posečena. Hranice mezi místy s posečenou trávou a místy nesečenými je jasně rozlišitelná. **V závislosti na dotačních podmínkách uživatel může nechat na DPB neposečené pásy nebo může plochu sekat po částech.** Pokud je plocha s kulturou T, posečena pouze částečně, neznamená to, že by se zákres DPB měl rozdělit, jedná se o souvislou plochu jedné kultury, kterou v LPIS evidujeme jako jeden zákres DPB. Na obrázku č. 36 je DPB o rozloze 39 ha s kulturou T, kde se vyskytují neposečená místa.

Obrázek č. 17

Sečená louka s balíky sena (obrázek č. 37).

Obrázek č. 18

Méně přehlednou se situace stává v okamžiku, kdy tráva roste už delší dobu. Nemusí být zřejmé, kde přesně bude probíhat hranice mezi sečenou a nesečenou trávou (obrázek č. 38). Je zde ovšem vidět, že sečená tráva má jasnější zelenou barvu. Tráva nesečená je zbarvena tmavě zeleně a její struktura je hrubší. Zde se jedná o území, kde už jedna seč proběhla.

Obrázek č. 19

Výsledný zakres se tedy může lišit podle času, v jakém probíhalo snímkování.

Obrázek č. 20

Dlouhodobě neobhospodařované plochy je nutné z plochy DPB/PB vyjmout. Na kultuře trvalý travní porost (T) se takové plochy liší barvou travního porostu. Neobhospodařovaná část má hnědou barvu, což značí, že tráva je uschlá. Většinou se jedná o neposečenou travu z loňského roku (obrázek č. 40 a 41)

Vlevo špatně vedený zákres, vpravo dobře vedený zákres (červený).

Obrázek č. 21

Obrázek č. 22

Obrázek č. 23

Pokud jsou vinice ve svahu, je mezi nimi neobdělávaná plocha, kde neprobíhá zemědělská činnost. Není možné ji tedy evidovat ani způsobem, jak je uvedeno na obrázku č. 44. Jedná se o umělé spojení.

Obrázek č. 24

Obrázek č. 25

Správně vedený zákres DPB s kulturou vinice ve svahu (obrázek č. 45).

Obrázek č. 26

Na obrázku č. 46 jsou neposečené plochy. Jsou zde trsy trávy, tráva postupně usychá. Jsou zde také viditelné vyšlapané cesty, které nejspíše ale nejsou od hospodářských zvířat.

Obrázek č. 27

Plochy na obrázku č. 47 jsou posečené. Lze vidět koleje po zemědělské technice (louka vlevo) nebo je plocha na pohled homogenní. Trsy trávy jsou vidět minimálně (louka vpravo).

Obrázek č. 28

Na obrázku č. 49 je pasená louka. Místa s hrubší strukturou jsou pasena méně, ale i přes to splňují definici pastviny a mohou být součástí DPB.

Obrázek č. 29

Obrázek č. 30

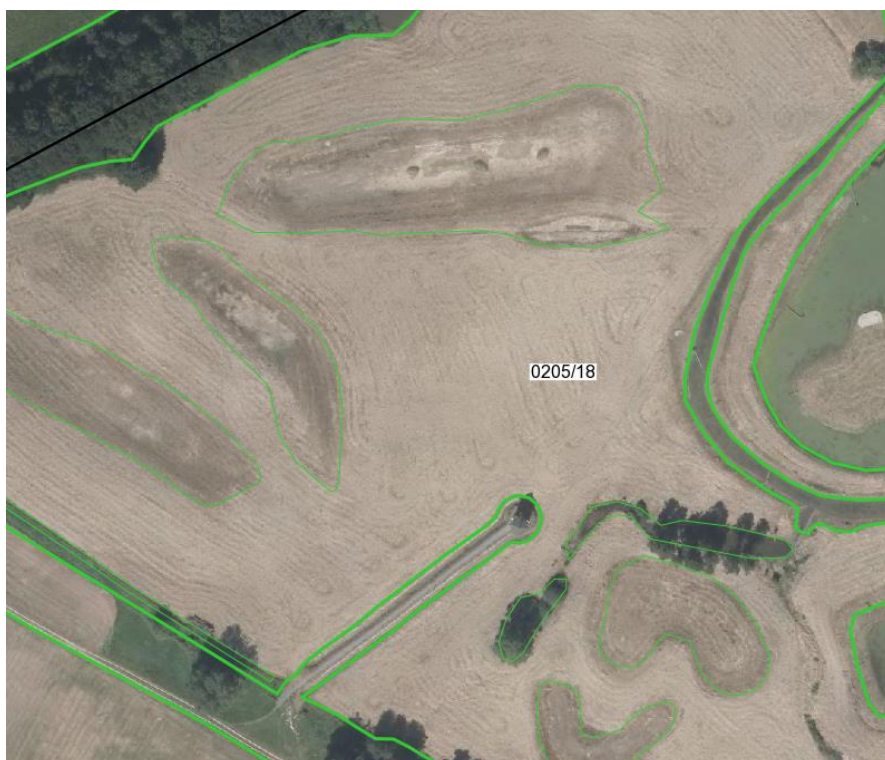

Na některých travních porostech můžou být zvodnělé plochy, které jsou vymezeny jako mokřad v ENVIRO vrstvě. V takových případech je zde vymezeno EVP mokřad (obrázek č. 50). Plocha je součástí DPB, pokud se jedná o vnitřní EVP. Zákres EVP typu mokřad se **pouze přejímá** z vymezení v ENVIRO vrstvě. Aktualizace se provádí pouze na základě změny ENVIRO vrstvy.

Obrázek č. 31

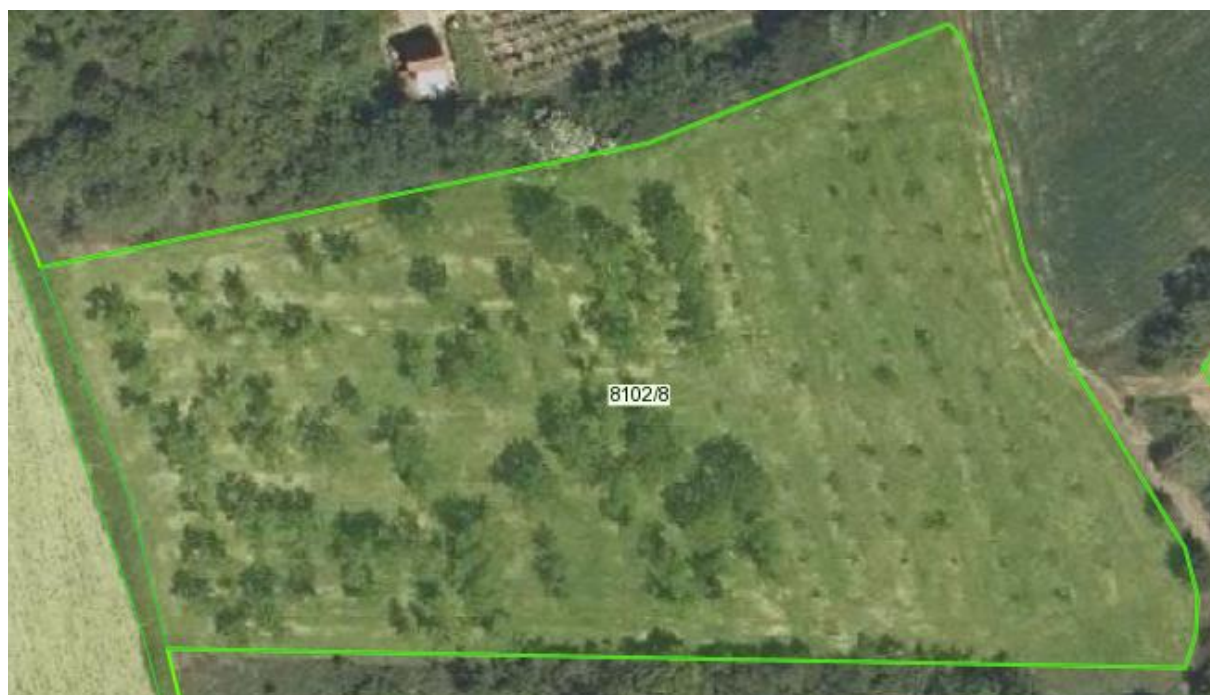

Obrázek č. 32

Na obrázku č. 57 a 58 je nově vysázený sad. Na ortofotu jsou viditelné řady stromů. Dále jsou do plochy zahrnuty i stromy už vzrostlé.

Obrázek č. 33

Obrázek č. 34

3.4 Ekologicky významný prvek (EVP)

Ekologicky významný prvek (EVP) musí vždy celou svojí plochou ležet na zákresu půdního bloku (PB) buď druhu zemědělská půda, nebo druhu ekologicky významný prvek. Evidují se podle stavu v terénu nebo stavu na ortofotomapě.

3.4.1 Solitérní dřevina

Solitérní dřevina se zakresluje formou kruhu o zadaném poloměru. Jako solitérní dřevina se eviduje osamocený strom, který má minimální průmět koruny 8 m². Zákes by měl být závislý na způsobu hospodaření v okolí stromu. Na pastvině by měl být zákes menší (menší poloměr), protože je možné trávu spásat i těsně u kmenu (obrázek č. 61). Naopak na DPB s kulturou standardní orná půda (R) by měl být zákes větší, protože obhospodařování neprobíhá až po kmen.

Hospodaření na obrázku níže probíhá i pod korunou.

Obrázek č. 35

Soliterní dřevina na orné půdě je znázorněna kruhem o větším poloměru, protože orba neprobíhá až po kmen (obrázek č. 62 a 63).

Obrázek č. 36

Obrázek č. 37

3.4.2 Mez

Na obrázku č. 64 a 65 je krajinný prvek typu mez. Charakteristický je protáhlý tvar krajinného prvku.

Obrázek č. 38

Obrázek č. 39

Vnější krajinný prvek není kompletně obklopen zemědělskou půdou. V takovém případě má svůj vlastní PB druhu ekologicky významný prvek. Může zde být evidován DPB s kulturou mimoprodukční (M).

Vnější mez na obrázku č. 66, 67 a 68 není kompletně obklopená zemědělskou půdou.

Obrázek č. 40

Obrázek č. 41

Obrázek č. 42

Na obrázku č. 69 a 70 je mez, která není kompletně obklopena zemědělskou půdou. Z tohoto důvodu je nutné ji vyjmout z plochy DPB. Jedná se o vnější krajinný prvek, který by měl mít samostatný PB.

Obrázek č. 43

Obrázek č. 44

3.4.3 Terasa

K zákresu teras je vhodné využít podkladovou Základní mapu, která je v LPIS pod žárovkou Podkladové vrstvy - Mapový podklad - Základní mapa (WMS) - ZM10 (obrázek č. 71). Terasu je možné zakreslit podle terénních stupňů znázorněných v základní mapě.

Obrázek č. 45

Na obrázku č. 72 je krajinný prvek terasa mezi vinicemi.

Obrázek č. 46

Na obrázku č. 73 je krajinný prvek terasa mezi DPB s kulturou jiná trvalá kultura.

Obrázek č. 47

3.4.4 Skupina dřevin

Skupina dřevin musí být viditelná v terénu zřetelně oddělená od okolní vegetace a tvořit samostatný celek. Nejedná se pouze o vyčleněnou část, která navazuje na souvislý les. Nesmí být součástí ani jiného krajinného prvku (např. meze, terasy nebo travnaté údolnice).

Na obrázku č. 74 příklad skupiny dřevin na trvalém travním porostu.

Obrázek č. 74

Na obrázku č. 75 příklad skupiny dřevin na orné půdě.

Obrázek č. 75

3.4.5 Stromořadí

Na obrázku č. 76 příklad stromořadí mezi ornou půdou a trvalým travním porostem.

Obrázek č. 76

Obrázek č. 77

Na obrázku č. 78 je vidět stromořadí, které vede podél komunikace. Toto stromořadí **nelze** evidovat v LPIS jako krajinný prvek. Tyto stromy jsou součástí komunikace, viz metodika.

Obrázek č. 78

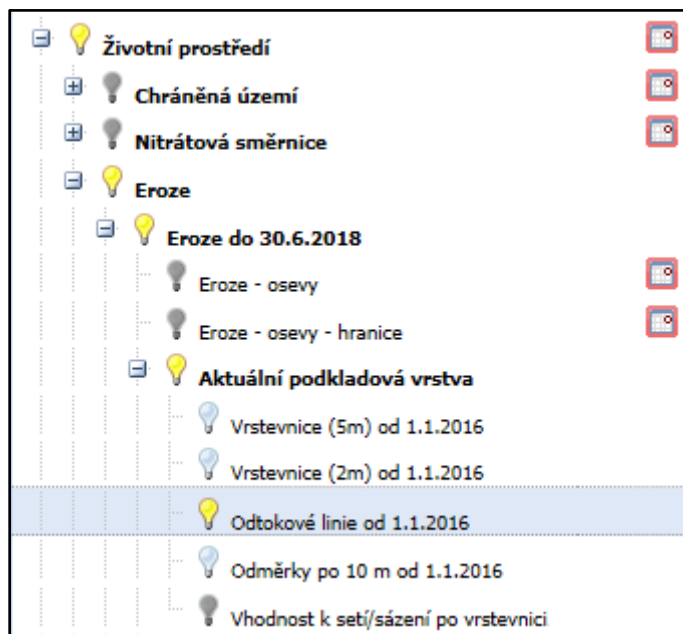
Obrázek č. 79

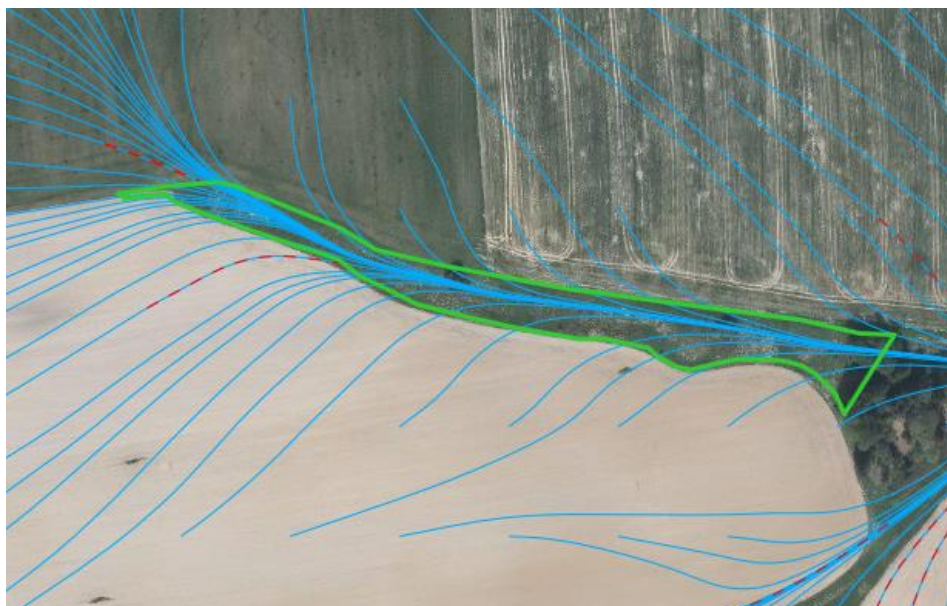
3.4.6 Travnatá údolnice

Travnatá údolnice na obrázku je zatravněná a směřují do ní odtokové linie. K identifikaci údolnice vhodné využít podkladovou mapu odtokových linií, která je v LPIS pod žárovkou Životní prostředí- Eroze- Eroze do 30. 6. 2018 - Aktuální podkladová vrstva - Odtokové linie od 1. 1. 2016 (obrázky č. 81 a 82).

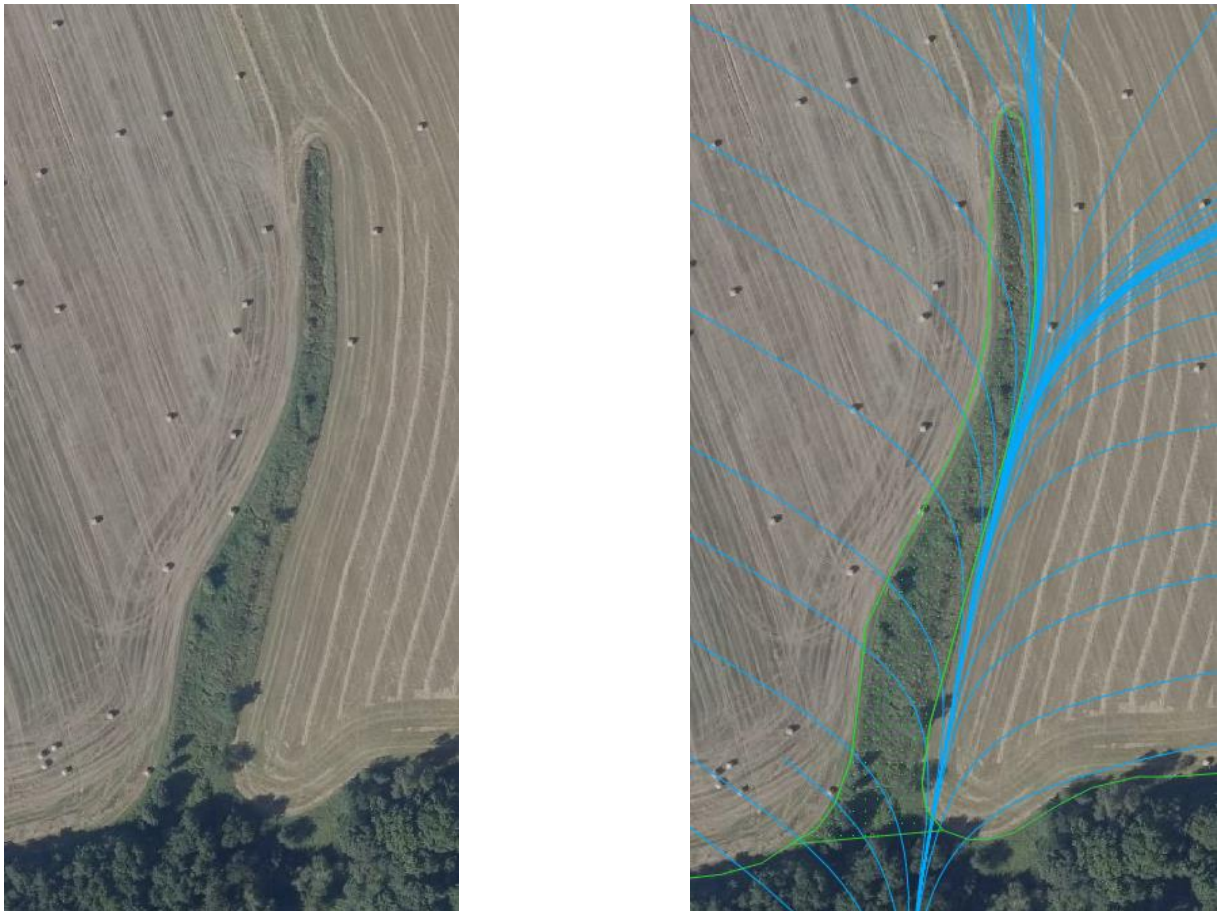
Obrázek č. 80

Obrázek č. 81

Obrázek č. 82

4. Chyby zákresů PB/DPB/EVP

4.1 Štěpiny - nedotahy sousedících polygonů

Hranice sousedících polygonů by neměly být zdvojené. Pokud mezi sousedícími DPB/PB/EVP není neobhospodařovaná plocha, musí hranice k sobě přiléhat (netýká se ploch, kde chybí PDÚ). Zákresy by neměly obsahovat nedotahy a štěpiny (obrázek č. 82). Stejně tak by vnější EVP měl k DPB/PB typu zemědělská plocha přiléhat bez mezer. Aby toto bylo zajištěno, je vhodné používat **editační nástroj**

ořez . Tím se zajistí, že sousedící zákresy budou mít společnou hranici. Nevzniknou mezery.

Na obrázcích č. 83 a 84 jsou mezery mezi zákresy, přestože louky na sebe navazují.

Obrázek č. 83

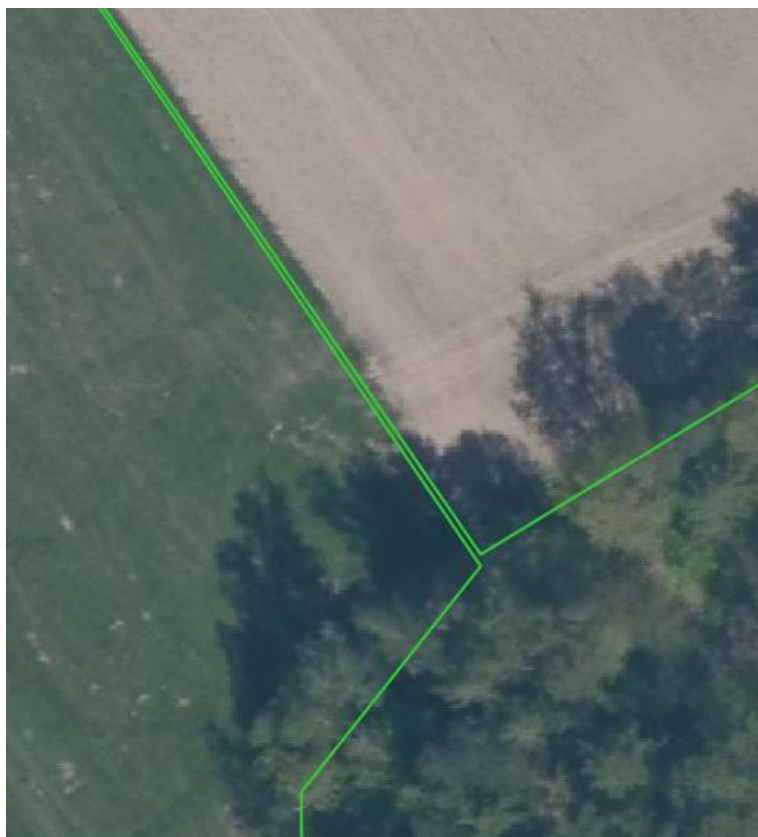

Obrázek č. 84

Na obrázku č. 85 mezeza mezi DPB s kulturou R a T. Užívání na sebe navazuje, proto by mezi zákresy neměla být mezeza.

Obrázek č. 85

Na obrázku č. 86 je mezeza mezi zákresy asi 1,5 m velká. Na snímku není důvod vést zákres tímto způsobem.

Obrázek č. 86

Zákresy by na sebe měly navazovat a neměly by mezi nimi být zbytečné mezery.

Obrázek č. 87

Na obrázcích č. 88 a 90 jsou hranice mezi DPB zbytečně vedeny dvojitě. Je zde zakreslen ostrý roh. Hranice je vedena správně na obrázcích č. 89 a 91.

Obrázek č. 88

Obrázek č. 89

Obrázek č. 90

Obrázek č. 91

Stejně tak by vnější EVP (PB typu EVP) měl k DPB (PB typu zemědělská plocha) přiléhat bez štěpin a mezer. Pokud by zde byla mezera mezi zákresy, nedojde zde k případnému napočítání ploch EFA (obrázek č. 92).

Obrázek č. 92

V případě dvou sousedících DPB na okraji lesa je žádoucí, aby hranice dílů kolem lesa na sebe navazovaly (obrázek č. 93). V případě, kdy je hranice kolem lesa obtížně čitelná z důvodu zastínění nebo nakloněných stromů na snímku, lze předpokládat, že hranice sousedních dílů kolem lesa na sebe plynule navazují.

Obrázek č. 93

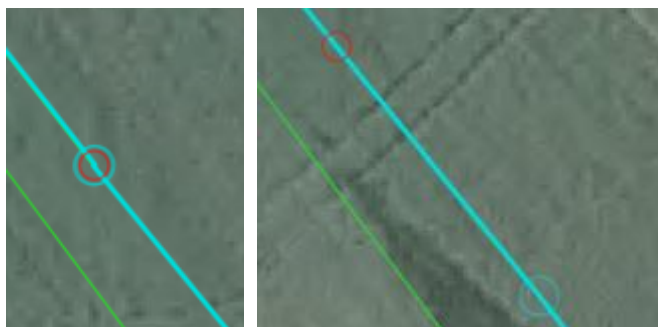
Obrázek č. 94

4.2 Zdvojené body

Pokud při vytváření zákresu vzniknou v geometrii zdvojené body, může při auditu A0 systém hlásit nevalidní geometrii zákresů. V tomto případě je nutné zdvojené body odstranit. Zapne se editace geometrie, a pokud uvnitř modrého kruhu, je červený kruh, tak se jedná o zdvojený bod. Zdvojený bod se upraví najetím kurzoru myši na bod a vymazáním jednoho z bodů (tlačítko D nebo Delete). Zůstane pouze modrý lomový bod (obrázek č. 95).

Obrázek č. 95

4.3 Zbytečné body navíc

Při aktualizaci hranic by neměly vznikat chyby, kdy geometrie má nadbytečné body (obrázky č. 96, 97, 98 a 99).

Obrázek č. 96

Obrázek č. 97

Obrázek č. 98

Obrázek č. 99

4.4 Málo podrobně zakreslená hranice

Pokud je prováděna aktualizace v malém měřítku, může dojít k nepřesnému zákresu DPB. Hranice není dostatečně podrobně zakreslena. Na obrázcích č. 100 a 102 jsou uvedeny nejdříve příklady nedostatečně podrobného zákresu a následně pak správného zákresu.

Obrázek č. 100

Obrázek č. 101

Obrázek č. 102

Obrázek č. 103

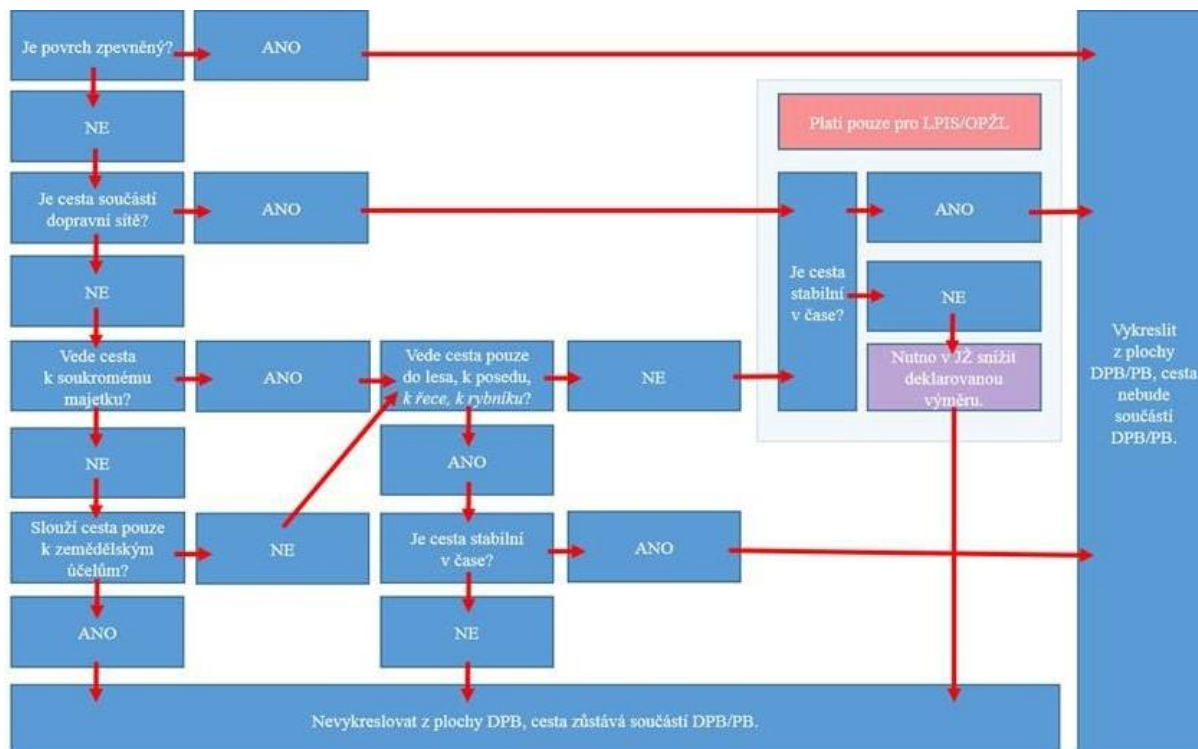

5. Plochy nezpůsobilé a způsobilé

5.1.1 Evidování cesty podle účelu

Pro určení, zda cestu zahrnout do plochy DPB, je nutné přihlídnout k jejímu účelu. Při rozhodování je možné využít digram (obrázek č. 104), který je součástí metodického pokynu. Další aspekty rozhodování, zda cestu zahrnout do plochy DPB, jsou popsány v metodickém pokynu k evidenci půdy a v prezentacích ze [školení](#).

Obrázek č. 104

Na obrázku č. 105 je cesta s prorůstající trávou. Seč probíhá skrze cestu. Cesta slouží pouze pro zemědělské účely. Nevede k soukromému majetku a není ani součástí dopravní sítě, proto se **nevykresluje**, i přesto že je stabilní v čase.

Obrázek č. 105

Na obrázku č. 106 jsou vyšlapané cesty od zvířat. Takové cesty se **nevykreslují**.

Obrázek č. 106

Cesta na obrázku č. 107 slouží pouze pro zemědělské účely. Nevyjímá se.

Obrázek č. 107

Cesty k obydlím, které nejdou zachytit v čase (jsou plovoucí), se nevykreslují z LPIS (obrázky č. 108 a 109). Musí se odečíst z Jednotné žádosti. Podle zákresu lze poznat, jak se průběh cesty mění v čase.

Obrázek č. 108

Obrázek č. 109

Cesta na obrázku č. 110 vede k obydlí. Taková cesta se **vykresluje**.

Obrázek č. 110

Na obrázcích č. 110 a 111 je cesta, která slouží pouze k zemědělským účelům a je trvalá v čase. Tato cesta se **nevykresluje**.

Obrázek č. 110

Obrázek č. 111

Pokud cesta nemění svůj průběh v čase a slouží primárně k jiným, než zemědělským účelům **vyjímá** se z plochy DPB.

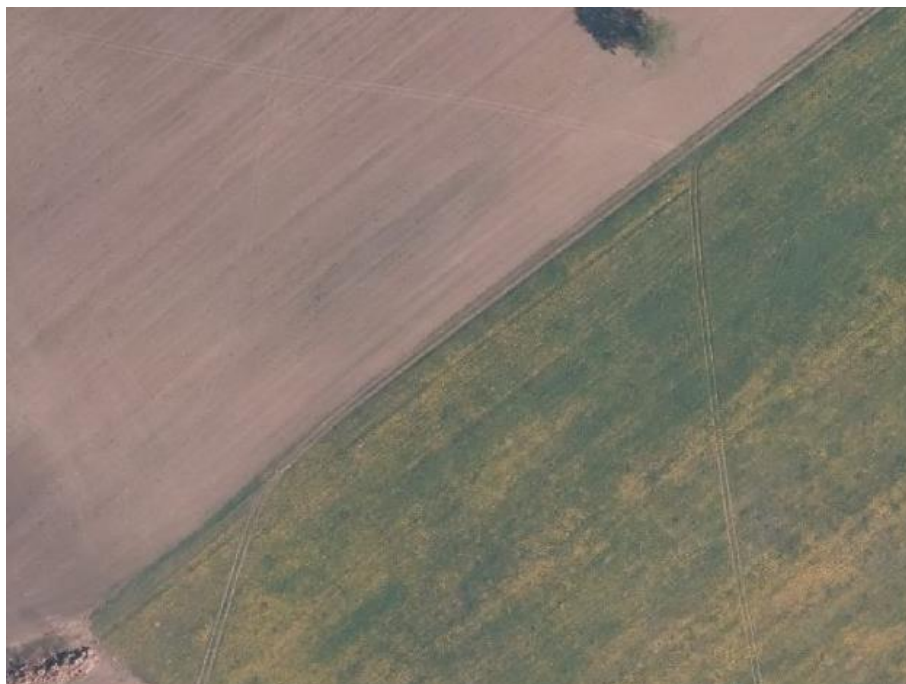
Na obrázku č. 112 je cesta, která slouží jako zkratka mezi dvěma oblastmi s chalupami. Na dvou po sobě jdoucích snímcích se její průběh nemění. Je nutné ji tedy **vyjmout** ze všech DPB.

Obrázek č. 112

Na obrázku č. 113 je příklad cesty, která vede k hnojišti. Slouží pouze k zemědělským účelům. Tato cesta se **nevykresluje**.

Obrázek č. 113

Obrázek č. 114

5.1.2 Cesta s navazující neobhospodařovanou plochou

Cesty, které jsou lemovány neobhospodařovanou plochou, se vyjímají z plochy DPB.

S přihlédnutím k tomu, že cesta na obrázcích č. 115 a 116 je provázena doprovodnou dřevinnou vegetací, neslouží pouze k zemědělským účelům, a její pozice je v čase stabilní, je třeba ji z evidence půdy vyjmout.

Obrázek č. 115

Obrázek č. 116

Cesta na obrázku č. 117 neslouží pouze pro zemědělské účely a je stabilní v čase. **Vyjímá se** z plochy DPB.

Obrázek č. 117

Obrázek č. 118

Ačkoli cesta na obrázku č. 119 slouží primárně k zemědělským účelům, není možné ji zahrnout do plochy dílu půdního bloku, neboť je od DPB oddělena neobhospodařovanou plochou a je tedy součástí neobhospodařované plochy a ne DPB. Taková cesta se **vykresluje**.

Obrázek č. 119

5.2 Degradované plochy

Degradované plochy, které vznikly opakovaným průjezdem zemědělské techniky, akumulací vody nebo sešlapáním hospodářskými zvířaty (obrázek č. 120), je nutné z plochy DPB vyřadit. Na těchto plochách je porost dlouhodobě degradován a není možné jej zemědělsky využít. Plocha má trvalý charakter. **Na dvou po sobě jdoucích historických snímcích se v místě nenalézá žádný souvislý trvalý travní porost.**

Obrázek č. 120

Další příklad plochy bez trvalého travního porostu, která není evidována v LPIS.

Obrázek č. 121

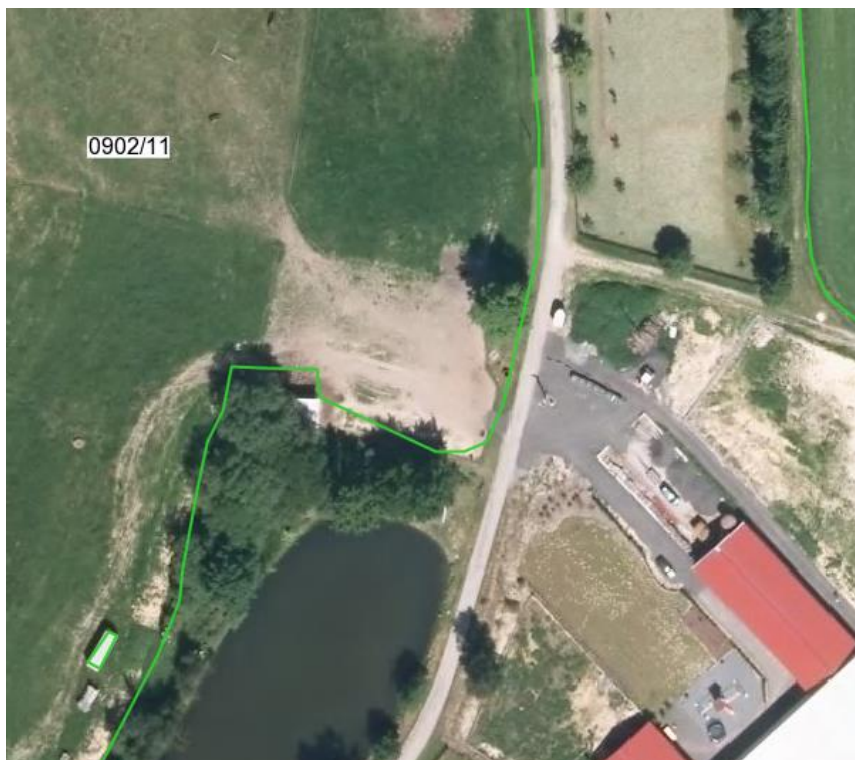
Na obrázku č. 122 je zákres veden po hranici plochy bez trvalého travního porostu.

Obrázek č. 122

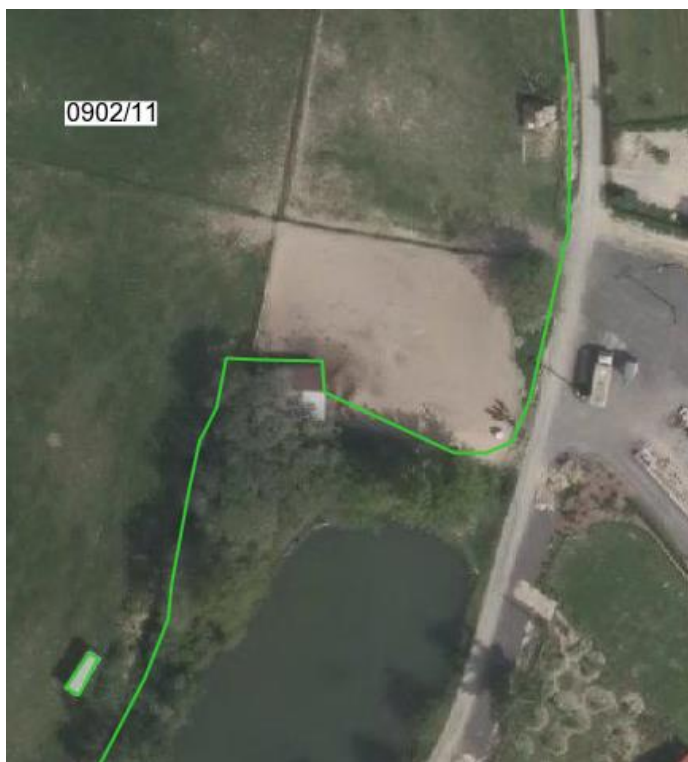
Snímek 2014

Obrázek č. 123

Snímek 2016

Obrázek č. 124

Plocha je dlouhodobě degradovaná (obrázek č. 124), proto je nutné upravit hranici DPB (obrázek č. 125).

Obrázek č. 125

Na obrázku č. 126 je další příklad degradované plochy, která však zůstává v ploše DPB, protože degradace plochy není viditelná na dvou po sobě jdoucích snímcích. Pokud je plocha degradována pouze část roku, zakres DPB se neupravuje.

Obrázek č. 126

Obrázek č. 127

Na obrázku č. 128 je plocha bez vegetace, která je dlouhodobě sešlapávána zvířaty. Plocha je bez vegetace více let po sobě, proto by měla být z plochy DPB vykreslena.

Obrázek č. 128

5.3 Plochy sloužící pro sport a rekreaci

Plochy, které slouží pro sport a rekreaci se vyjímají z plochy DPB. Na obrázku č. 129 lze vidět tréninkovou plochu pro parkur a drezuru. Taková plocha se vyjímá z plochy DPB.

Obrázek č. 129

Na obrázku č. 130 je tréninková dráha pro koně. Vnitřní prostor dráhy je využíván pro seč.

Obrázek č. 130

5.4 Trvalé prvky

Nejčastěji se z plochy PB/DPB vykreslují sloupy elektrického vedení. Stožáry se vykreslují vždy. Pokud se na poli vyskytnou sloupy, tak je zemědělská technika musí objíždět, což zlehčuje jejich lokalizaci. Jedná se o sloupy, které jsou na snímku viditelné. Většinou je kolem sloupů plocha neobhospodařovaná půdy. Pokud je u sloupu keř nebo strom, tak se sloup vykresluje vždy.

Na obrázku č. 130 níže je sloup bez další vegetace. Plocha je obhospodařovaná až ke sloupům. Prvek se **nevykresluje**.

Obrázek č. 130

Na obrázku č. 131 je sloup s keřem. V tomto případě je třeba **vyjmout** celou neobhospodařovanou plochu.

Obrázek č. 131

Na obrázku č. 132 je sloup na DPB s kulturou T. Plocha je obhospodařována až ke sloupu. Prvek se **nevykresluje**.

Obrázek č. 132

Stožár s vedením vysokého napětí (obrázek č. 133). Prvek se vykresluje.

Obrázek č. 133

Na obrázku č. 134 je stožár vysokého napětí. Objížďen je ve směru SV – JZ. Prvek se **vykresluje**.

Obrázek č. 134

Na obrázku č. 135 jsou skalky porostlé trávou. Jsou správně vyjmuty z plochy DPB, protože se jedná o dlouhodobě neobhospodařovanou půdu, která nesplňuje ani podmínky pro evidenci jako krajinný prvek. Nejedná se ani o solitérní dřevinu ani o skupinu dřevin.

Obrázek č. 135

5.5 Zákres rohu zemědělské půdy

Při zakreslování okrajů orné půdy je vhodné si všimnout, jakým způsobem zde projíždí zemědělská technika. V některých případech není vhodné zakreslovat PB/DPB do pravého úhlu. Při zakreslování v požadovaném měřítku je zřejmé, že stroj místem projíždí plynule. V takovém případě je vhodné roh pole zakreslit pomocí více bodů, tak aby zákres kopíroval hranici obhospodařování (obrázek č. 136). Na obrázku č. 137 je zákres proveden správně.

Obrázek č. 136

Obrázek č. 137

5.6 Zakreslení potenciálně zemědělsky obhospodařované půdy (zákres PB)

Půdní blok podle své definice reflektuje veškerou zemědělsky obhospodařovanou půdu, tedy i plochu, která není evidovaná v LPIS. Zemědělská plocha, u které v LPIS není evidován uživatel, je v LPIS následně označena jako zbytková plocha.

Nelze evidovat zahrady, které se využívají pro osobní potřebu (obrázek č. 138 a 139). Takové zahrady se nacházejí v okolí vesnic a často jsou od zemědělské půdy odděleny plotem nebo polní cestou. Při

aktualizaci záznamu PB není nutné tyto plochy začleňovat do plochy PB. Nejsou obhospodařovány uživateli evidovanými v LPIS, proto zde nemusí být zbytkové plochy.

Obrázek č. 138

Obrázek č. 139

Dostatečný zákres PB na obrázku č. 140.

Obrázek č. 140

